

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 361. Usque Ad Annum 395

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1758

VD18 90117786

§. 25. Eulalius Episcopus Nazianzenus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66032](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66032)

§. XXV.

Sæculum IV.
A. C. 383.*Eulalius Episcopus Nazianzenus.*

Eodem ferme tempore S. Gregorius Ec-
clesiæ Nazianzenæ curam penitus a
se amolitus est; ab Episcopis Provinciæ,
præprimis ab Helladio Cæsariensi, ejus-
dem Metropolitano, instantissime petiit,
ut huic Ecclesiæ Episcopum darent, &
tandem obtinuit, Eulalio in Præsulem
Nazianzenum ordinato. Non abs re
creditur, idem esse, quem S. Gregorius
in pluribus locis laudat; is Gregorium
affinitate contingebat, & vitam Mona-
sticam professus, inter cœteros virtute
eminuerat. Hunc igitur S. Gregorius,
a se Presbyterum, & Chor-Episcopum
creatum, magno gaudii sensu in Sedem
Nazianzenam collocari vidit. Verunta-
men hæc ipsa res S. Gregorii æmulis no-
vam calumniandi materiam præbuit, di-
centibus aliis, spretam fuisse ab eo hanc
Ecclesiam; aliis affirmantibus, ipso invi-
to Successorem ei fuisse subrogatum. Qua
de

Ep. 225. p.
912. Ep. 54.
in fi. Ep. 42.
vit. S. Greg.
p. 33. ep. 195.
Sup. L.
XVII. §. 5.
Carm. 47. p.
108. Ep. 88.
p. 833.

weder im Evangelio Jesu, noch auch in den ältes-
ten Glaubensbekenntnissen gegründet gewesen. Das
ist wahr, und lehren es auch die neuen römischca-
tholischen Lehrer. Es hat noch niemand können
darthun, daß eine Glaubenslehre geprediget werde,
welche nicht in der heil. Schrift ihren richtigen
Grund hat.

Sæculum IV. de causa ad S. Gregorium Nyssenum, e-
 A. C. 383.

Ep. 225.

Ep. 42.

hunc modum : *Nemo calumniatur me, quasi me invito alius Episcopus fuisset ordinatus. Non ita omnibus contemptus, vel invisus sum ; sed Episcopos, ut id facerent, vehementer rogavi ; ego enim semi-mortuus Ecclesiæ neglectæ gravissimum onus reformidabam ; hanc igitur gratiam petii, nec, quod petii, canonibus est contrarium, sed mihi maxime commodum. Tandem per preces vestras dignus vobis, viris Sanctis, Episcopus, huic Ecclesiæ datus est ; hunc in manus vestras committo, Venerabilem Eulalium, inter cujus manus Spiritum reddere cupio. Si quis dicat, vivente Episcopo, alium non fuisse ordinandum, sciat, id nihil officere causæ meæ ; quis enim est, qui nesciat, me Ecclesiæ Sasimensi, non autem Nazianzenæ fuisse ordinatum ? hujus Ecclesiæ Regimen interim, tanquam extraneus, & in reverentiam Parentis mei, aliorumque, qui me rogarunt, suscepi.*

Cum S. Gregorius comperisset, proxime Concilium Constantinopoli agendum, & præteritorum experientia docuisset futura timere, duobus Magistratibus in Oriente præcipuis, Saturnino anni 383. Consuli, & Posthumiano Prætorii Præfecto, ambobus Christianis, amicis suis scripsit, rogans, ut in hoc Con-
 lio

lio pacem, & Bonum Ecclesiæ, quantum
 possent, promoverent. *Ut ut enim, in-*
 quit: *Dignitatem deposui, affectus tamen,*
 & *Ecclesiarum sollicitudo durat.*

Sæculum IV.
 A. C. 383.

§. XXVI.

Concilium Constantinopolitanum ter-
tium sub Theodosio.

Concilium, ut propositum fuerat, cele- *Socr. V. c. 10*
 bratum est. Theodosius Imperator, *Soz. VII.*
 procurandæ Ecclesiarum paci nunquam *c. 12.*
 non intentus, omnium Sectarum Episco-
 pos Constantinopoli congregandos exi-
 stimavit, ratus, si colloquia conferre ju-
 berentur, ad unam omnes sententiam
 adduci posse. Ergo Episcopi ex omni-
 bus partibus, & omnis Religionis Con-
 stantinopolim confluxerunt mense Junio,
 Merobaudo, & Saturnino Consulibus, id
 est, anno 383. Imperator, vocato ad se
 Nectario, Episcopo Constantinopolitano,
 de mediis pacandi Ecclesiam cum eo deli-
 berans, dixit, quæstionem, divisionis cau-
 sam, plene dilucidandam, & omne du-
 bium tollendum. Hæc Imperatoris ver-
 ba magnam Nectario ingessere sollicitu-
 dinem. Misit, qui Agelium, Novatia-
 norum Episcopum, ad se accerferet, quem
 secum in Doctrina de Trinitate consen-
 tire sciebat, eique voluntatem Impera-
 toris aperit; Agelius, in arte Dialectica
 parum